

UTÁNÉRZÉSEK

BRASNYÓ ISTVÁN

IX

Kabátja szárnya már-már
élettelenül lóg, ám ne feledjük, ez már március!
3 Előbb a húshagyó keddet ünnepli,
ezt igyekszik végiggondolni, csak azután
jön sorra a többi nap, amíg a jázminbokor
6 virágba nem borul, szitáló esőben.
Világ csodája! Mintha valakinek
egyszeriben felesége lenne, pedig
9 sohasem házasodott. Az asszony
nyűgösködik, kisdedet akar,
véletlenül sem hajlandó beérni
12 holmi ígéretekkel. Mit lehessen itt tenni?

X

A világért sem csírázna le krumplit,
pedig hamarosan kétséges elképzelésként
3 ugyanazok a hajtások ütik át a bőrét s
futják be a homlokát, mint aki nem is
innen származik, hanem ki tudja,
6 mely helyet nevezhetne meg bölcsőhelyéül.
Még mindig vannak, akik egy régi
háborút hoznak föl mentségükre,

- 9 megjegyezve, hogy elszánt gondolataikat
jelenleg is ez tartja összekuszálva,
mintha semmi egyéb sem történt volna
12 azóta a világon. Nos, a világon semmi egyéb
sem történt: Van, aki krumplit vermelt el,
és van, aki még mindig egy háborúról szól.
15 A halálnak is lehetnek példaképei.

XI

- Kemény fagy nemzeti történelmek folyamán,
hogy forgás közben megdermed a kocsikerék,
3 s a hidegtől megpattan az ember nyelve alá
rejtett ezüstpénz.
Erre virágozni, nyitni, rózsaszín szirmot!
6 Betartva törvényeket, amelyeket mások fogalmaztak.

XII

- Előttünk az egész világot már
töviről hegyire áttanulmányozta valaki,
3 oly biztos kézzel kapcsolva össze
a fogalmakat, mintha valami újnak
jutott volna a nyomára.
6 Csakhogy kinek-kinek új ez az egész,
mindaddig, míg ki nem tördeli fogait,
s eróziója föl nem kapaszkodik
9 a feje búbján. Ekkor következhetne
valami megoldás, történelmi formáság,
átjárás az idő módozatain, tompa szögben.
12 De nincs átjárás, csak visszaverődés,
érdes fölületről, amely a fénytörés túloldalát
lepi, s ki-ki a maga nyálával írja be.
15 Hogy a más nyála: Isten mentsen!

XIII

- Érces hangon akkorát kiáltva,
 hogy a hangerőtől ijedtében
 3 szárnyra kapjon a műtrágyaszóró
 repülőgép: ezt nevezném én
 teljesítménynek! Ettől még
 6 a szürke égajl is megvonaglana,
 mintha ágyút sütnének el vaktában
 a színfala mögött!
- 9 Tehát itt élünk mi, nyápicán,
 a kákabélű fasort követve, mely
 valaha fontos útvonalat szegélyezett.
 12 Szekerek haladtak rajta a dermesztő
 hidegben, megrakva összefagyott
 sebesültekkel. Ma már csak
 15 a síri csend. Mintha egyszer már
 eltemettek volna bennünket,
 évszázadnál is régebbi ütközetek
 18 halottaiként.

XIV

- Nehéz szívvel havazik. Szirom-
 és havas eső tegnap éjjél után.
 3 Vajon akadhatott-e volna más lehetőség,
 becsukva két semmi közé, ahogyan
 egy könyv fedelét hajtánám magamra.
 6 Hol lakom? Jó éjszakát!